

MAATAF FESTIVAL

มหกรรมวัฒนธรรมสัมพันธ์ในดินแดนศักดิ์สิทธิ์...อิสราเอล

ฉลอง สุขทอง

รู้จักประเทศอิสราเอล

ประเทศอิสราเอลมีชื่อเรียกอย่างเป็นทางการว่า รัฐอิสราเอล (State of Israel) เป็นประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันตกเฉียงใต้ ปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา และเป็น "รัฐยิว" ตามนโยบายแห่งชาติ ประชากรของอิสราเอลส่วนใหญ่เป็นชาวยิว โดยมีชนกลุ่มน้อยขนาดใหญ่เป็นชาวอาหรับที่นับถือศาสนาอิสลามหรือศาสนาคริสต์ สภาพอากาศเป็นแบบเมดิเตอร์เรเนียน ร้อนแห้งในฤดูร้อน เย็นปานกลางและมีฝนตกเล็กน้อยในฤดูหนาว มีอุณหภูมิเฉลี่ย ระหว่าง 8 - 36 องศา ฝนตกประมาณปีละ 64 วัน มีปริมาณน้ำฝนโดยเฉลี่ย 539 มิลลิเมตร พรมแดนด้านทิศเหนือของอิสราเอลติดกับประเทศเลบานอนและซีเรีย ด้านทิศตะวันออกติดกับประเทศจอร์แดน ด้านทิศใต้และทิศตะวันตกติดกับอียิปต์ อิสราเอลมีชายฝั่งทะเลด้านทิศตะวันตกของประเทศยาวจากเหนือจรดใต้ติดทะเล เมดิเตอร์เรเนียนและในภาคใต้มีทางออกสู่ทะเลแดงและมหาสมุทรอินเดียที่เมืองท่าอีลัท (Eilat)

ประวัติศาสตร์ของอิสราเอลหรือของชาวยิวพบว่ามีประวัติความเป็นมาที่ยาวนานแต่บางช่วงบางตอนขาดหายไปเพราะภัยจากผู้รุกราน หากต้องการศึกษาประวัติศาสตร์ของประเทศอิสราเอลหรือชาวยิวเราสามารถศึกษาได้จากความเป็นมาของศาสนายิว ยูดาห์หรือยูดาเย (Judaism) ได้ เนื่องจากศาสนายิวเป็นศาสนาที่ไม่มีหลักการแห่งการเผยแพร่ศาสนา เพราะหลักการแห่งความเชื่อและศรัทธาผูกติดอยู่กับการเป็นชาวยิวหรือชนชาติอิสราเอล กล่าวได้ว่าศาสนายิวเป็นเฉพาะของชนชาวยิวเท่านั้น เนื่องจากมีข้อผูกมัดในเรื่องของพันธสัญญาอันรันดร์ โดยการขลิบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศหรือการเข้าสุหนัต ศาสนายิวเกิดขึ้นก่อนคริสต์ศาสนาในเขตปาเลสไตน์ประเทศอิสราเอล เป็นหนึ่งในศาสนาที่เก่าแก่ที่สุดในโลกที่ยังคงดำรงอยู่จนถึงทุกวันนี้ โดยมีพระเจ้าองค์เดียวกับศาสนาคริสต์และศาสนาอิสลาม คือพระยาห์เวห์หรืออัลลอฮ์ มีศาสดาคือโมเสส (Moses) และมีพระคัมภีร์ทางศาสนา คือพระคัมภีร์โตราห์ ซึ่งเป็นคัมภีร์ 5 เล่มแรกในคัมภีร์ไบเบิลภาคพันธสัญญาเดิม เป็นคัมภีร์ที่ชาวยิวใช้เป็นหลักในการยึดเหนี่ยวจิตวิญญาณดั้งเดิมของตนไว้

ประวัติศาสตร์โดยย่อ ในปี 721 ก่อนคริสต์ศักราช อาณาจักรอิสราเอล ถูกยึดครองโดยพวกอัสซีเรียน (Assyrian) ภายใต้การนำของกษัตริย์ซาร์กอนที่ 2 และกวาดต้อนชาวยิวไปยังอัสซีเรีย และในอีก 134 ปีต่อมา อาณาจักรยูดาห์ต้องล่มสลายลงเมื่อกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์แห่งอาณาจักรแคลเดียรบชนะพวกอัสซีเรียและบุกกรุงอาณาจักรยูดาห์ต่อพร้อมกับทำลายมหาวิหารเยโฮวาคีและกวาดต้อนชาวอาณาจักรยูดาห์ไปยังบาบิโลน หลังจากอาณาจักรทั้ง 2 ล่มสลายไปชาวยิวตกอยู่ภายใต้การปกครองของ

เปอร์เซีย กรีก และโรมัน เป็นอิสระได้ในระยะเวลาสั้นๆ แต่ในที่สุด ถูกเนรเทศเกือบทั้งหมดและบางส่วน ถูกฆ่า ชาวยิวถูกขับไล่กระจัดกระจายไปทั่วโลก ทั้งทวีปแอฟริกา ยุโรป เปอร์เซีย และคาบสมุทรอาหรับ

ในปี ค.ศ 632 ดินแดนปาเลสไตน์ ได้กลับมาเป็นของชนกลุ่มน้อยที่เคยอยู่มาก่อนนั่นคือ ชาวฟิลิเตียหรือชาวปาเลสไตน์อีกครั้ง ครั้นถึงยุคล่าอาณานิคมประเทศอังกฤษได้เข้ามามีอำนาจ และอิทธิพลในดินแดนแถบนี้ ได้อนุญาตให้ชาวยิวเดินทางกลับสู่ดินแดนมาตุภูมิได้ตามมติ สหประชาชาติ ชาวยิวจึงขอตั้งรัฐอิสระภายใต้การนำของดิโอเดอร์ เอิร์ท ในนาม กลุ่มไซออนนิสต์ ซึ่งสหประชาชาติได้มีมติให้แบ่งดินแดนแห่งนี้ 60 % เป็นของชาวยิวหรืออิสราเอล และอีก 40 % เป็นของ ชาวฟิลิเตียหรือปาเลสไตน์ จนนำไปสู่การจัดตั้งประเทศอิสราเอลในที่สุดในปี ค.ศ.1947

การเกิดขึ้นและดำรงอยู่ของประเทศอิสราเอลนำไปสู่ความขัดแย้งรุนแรงระหว่างอิสราเอลและ ปาเลสไตน์รวมทั้งกับประเทศอาหรับทั้งหมด การเจรจาหลายครั้งประสบความล้มเหลวจนปะทุเป็น สงครามความรุนแรง เช่น สงครามหกวันระหว่างโลกอาหรับกับอิสราเอล และความไม่สงบตามแนว ชายแดนกับรัฐปาเลสไตน์และกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศอย่างต่อเนื่อง ความขัดแย้งระหว่าง ประเทศโลกอาหรับกับอิสราเอล เป็นความขัดแย้งระหว่างชนชาติสองชนชาติ ระหว่างอุดมการณ์สอง อุดมการณ์ ระหว่างกลุ่มผู้ถือศาสนาหนึ่ง กับกลุ่มผู้ถือศาสนาอีกศาสนาหนึ่ง ซึ่งทั้งสองศาสนานั้น ค่อนข้างใกล้ชิดกัน ศาสนาของศาสนาหนึ่ง ก็เป็นศาสนาของอีกศาสนาหนึ่งด้วย อีกทั้งบรรพบุรุษของชน ชาติทั้งสองนี้เมื่อย้อนยุคไปจนถึงที่สุดก็เป็นคน ๆ เดียวกัน แต่ความขัดแย้งของทั้งสองฝ่ายนี้ กลับยาวนาน ยืดเยื้อไม่สิ้นสุด มาจนกระทั่งปัจจุบันนี้

อิสราเอลแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 6 เขต ได้แก่ 1) เขตเยรูซาเลม (Jerusalem District) มีเมืองเอกคือ เยรูซาเลม 2) เขตเหนือ (North District) มีเมืองเอกคือ นาซาเรธ (Nazareth) เมืองสำคัญ ได้แก่ เซฟัต (Zefat) คินเนเรต (Kinneret) อัคโค (Akko) และโกลัน (Golan) 3) เขตไฮฟา (Haifa District) มีเมืองไฮฟา (Haifa) เป็นเมืองเอกและเป็นเมืองท่า 4) เขตกลาง (Center District) เมืองสำคัญ ได้แก่ รามลา (Ramla) ชารอน (Sharon) เรโฮวอต (Rehovot) 5) เขตเมืองหลวงเทลอาวีฟ (Tel Aviv District) 6) เขตใต้ (Southern District) มีเมืองสำคัญ ได้แก่ อัชเกลอน (Ashqelon) เบเออร์เชวา (Be'er Sheva)

ระบบเศรษฐกิจอิสราเอลมีลักษณะผสมผสานระหว่างการที่รัฐเข้าไปมีบทบาทควบคุมกิจการที่มี กำลังการผลิตและการจ้างงานสูง ขณะที่ภาคเอกชนก็สามารถมีกิจการได้โดยเสรี โดยทั่วไปแล้ว เศรษฐกิจของอิสราเอลจะอยู่ได้อิทธิพลของความจำเป็นด้านความมั่นคง สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ เครื่องจักรและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เพชรเจียระไน ผลิตภัณฑ์เกษตร เสื้อผ้า ส่วนสินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ วัตถุดิบ อาวุธยุทโธปกรณ์ เชื้อเพลิง เพชร เมล็ดข้าว สินค้าอุปโภคบริโภค โดยมีประเทศคู่ค้าที่สำคัญคือ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ เยอรมนี เบลเยียม สวิตเซอร์แลนด์ จีน ฮองกง

อิสราเอลมีประชากรประมาณ 6 ล้านคน ร้อยละ 90 อาศัยอยู่ในเขตเมืองที่ทันสมัย แต่ก็มี บางส่วนที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองเก่า ประชากรอีกร้อยละ 6 อยู่ในชนบทโดยเป็นสมาชิกสหกรณ์ 2 ลักษณะ

คือ คิบบุตซ์ และโมซาฟ ชาวอิสราเอลมีหลายเชื้อสาย ส่วนใหญ่เป็นชาวยิว ชนอาหรับพื้นเมือง รวมทั้งชาวยิวที่อพยพมาจากยุโรป จากแอฟริกาซึ่งส่วนใหญ่มาจากประเทศเอธิโอเปีย จากเอเชีย และประเทศตะวันออกกลางอื่นๆ นับจากมีการก่อตั้งประเทศ โดยรัฐบาลอิสราเอลมีนโยบายเปิดกว้างให้สัญชาติแก่ชาวยิวจากทั่วโลกเดินทางกลับมาอาศัยอยู่ร่วมกันในดินแดนอันศักดิ์สิทธิ์ของตนได้อย่างเสรี การตั้งถิ่นฐานของประชากรส่วนใหญ่ อาศัยอยู่ในเมืองใหญ่ ๆ อาทิ เทลอาวีฟ เยรูซาเล็ม และไฮฟา ที่เหลือกระจายตามพื้นที่การเกษตรทั่วประเทศ ที่เป็นเช่นนี้เพราะสภาพทางภูมิศาสตร์ที่แห้งแล้งไม่เอื้ออำนวยต่อการอาศัยอยู่โดดเดี่ยวรวมถึงความปลอดภัยจากชนกลุ่มน้อยและภัยคุกคามอื่นๆ ชาวอิสราเอลร้อยละ 82 นับถือศาสนาユดาเย นับถือศาสนาอิสลาม 14 % ศาสนาคริสต์ 2 % ที่เหลือเป็นศาสนาบาไฮและอื่นๆ ในด้านวัฒนธรรมประเทศอิสราเอลมีวัฒนธรรมทั้งเก่า และใหม่ผสมผสานกัน กล่าวคือวัฒนธรรมโบราณของยิวที่เก่าแก่กว่า 4000 ปี และวัฒนธรรมใหม่ที่เกิดจากการหลั่งไหลของชาวยิวจากทั่วโลกที่กลับเข้าไปตั้งถิ่นฐานในอิสราเอลภายหลังการก่อตั้งรัฐอิสราเอล เมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2491

นครหลวงเทลอาวีฟ (Tel Aviv) เป็นเมืองหลวงและเมืองที่ใหญ่เป็นอันดับ 2 ของประเทศอิสราเอล มีประชากรราว 393,900 คน เมืองเทลอาวีฟถูกก่อตั้งในปี ค.ศ. 1909 บนเขตพื้นที่รอบนอกของเมืองท่าโบราณจัฟฟา (ภาษาฮิบรูเรียกว่า *Yafa* ส่วนภาษาอาหรับเรียกว่า *Yaffa*) เนื่องจากตั้งอยู่บนชายฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียนภายหลังเทลอาวีฟและจัฟฟาถูกรวมเป็นเมืองเดียวกันในปี ค.ศ. 1950 หลังจากการก่อตั้งรัฐอิสราเอล นครสี่ดาวแห่งเทลอาวีฟได้รับการขึ้นเป็นมรดกโลกในปี 2003 เพราะถือว่าการรวมกลุ่มอาคารสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ ที่ใหญ่ที่สุดในโลก เทลอาวีฟเป็นเมืองที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจที่สำคัญและเป็นเมืองที่มั่งคั่งที่สุดในอิสราเอล เป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ จนได้ฉายาว่า เมืองที่ไม่เคยหลับ

รู้จักเทศกาล Maataf Festival

เทศกาล Maataf Festival เป็นเทศกาลการแสดงวัฒนธรรมพื้นบ้านนานาชาติที่ถือว่าเก่าแก่และยิ่งใหญ่ที่สุดในประเทศอิสราเอล มีการจัดต่อเนื่องกันมายาวนานปีนี้นับได้เป็นครั้งที่ 27 องค์กรที่เป็นเจ้าภาพจัดงานเป็นองค์กรเอกชน (NGO) ซึ่งได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลอิสราเอลประมาณปีละ 30,000-40,000 ดอลลาร์ วัตถุประสงค์ขององค์กรนี้ตั้งขึ้นมาเพื่อทำกิจกรรมทางด้านการแสดงแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านระหว่างประเทศ เนื่องจากรัฐบาลอิสราเอลเห็นความสำคัญว่างานทางด้านศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านนั้นเป็นช่องทางหนึ่งในการเรียนรู้และสร้างความเข้าใจในมิตรประเทศเพื่อความอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข เนื่องจากเป็นที่ทราบกันดีว่าประเทศอิสราเอลเป็นประเทศที่มีปัญหากับกลุ่มประเทศอาหรับมายาวนาน ประเทศที่อยู่รายรอบประเทศอิสราเอลก็คือประเทศโลกอาหรับนับจากตอนเหนือคือประเทศเลบานอนและซีเรียด้านทิศตะวันออกมีอาณาเขตติดกับประเทศจอร์แดน ทิศใต้และทิศตะวันตกติดกับประเทศอียิปต์ ประเทศเพื่อนบ้านเหล่านี้ล้วนเคยมีปัญหาทำสงครามกับประเทศ

อิสราเอลจนบางประเทศ เช่น อียิปต์ ได้ลงนามความตกลงสัญญาสงบศึกต่อกัน แต่กับประเทศเพื่อนบ้านบางประเทศ เช่น ซีเรีย เลบานอน ก็ยังมีปัญหากระทบกระทั่งกันอยู่เนืองๆ จนต้องปิดพรมแดนไม่มีความสัมพันธ์ใดๆ ต่อกัน ดังที่เป็นข่าว

การให้การสนับสนุนองค์กรเอกชนดำเนินกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรมจึงถือเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งของรัฐบาลอิสราเอลที่หวังผลเพื่อสร้างความเข้าใจที่ดีต่อกันในระดับประชาชนหรือศิลปินพื้นบ้าน เพราะภาษาของศิลปินทั้งดนตรีและนาฏศิลป์สามารถสื่อสารและเข้าใจกันได้ง่ายไม่เหมือนการเจรจาทางการทูต โดยในทุกปีที่ผ่านมามีตัวแทนนักแสดงจากประเทศในกลุ่มมุสลิมมาร่วมแสดงด้วย เช่น ตัวแทนจากประเทศจอร์แดนที่มาร่วมงานในปีนี้ และประเทศตุรกีที่เคยมาร่วมงานในปีก่อน ประการต่อมาประเทศอิสราเอลต้องการมีมิตรและแรงหนุนจากนานาชาติโดยใช้วัฒนธรรมเป็นสื่อหรือการทูตวัฒนธรรมเพื่อถ่วงดุลกับกลุ่มประเทศอาหรับที่จับมือกันเหนียวแน่นผ่านกิจกรรมความเชื่อทางศาสนา หากมองอย่างลึกซึ้งจะเห็นว่ายังมีประโยชน์อีกหลายประการทั้งในด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว นับได้ว่าเป็นนโยบายที่ชาญฉลาดของรัฐบาลอิสราเอลโดยอาศัยองค์กรเอกชนและชุมชนท้องถิ่นเป็นตัวขับเคลื่อนงานแทน

รูปแบบการจัดงานในเทศกาล Maataf Festival เป็นรูปแบบที่น่าสนใจไม่แตกต่างจากเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการจัดงาน กล่าวคือ ผู้อำนวยการจัดงาน (Mr.Zion Shlomi) ถือเป็นตัวจักรสำคัญ (Key Man) ในการดำเนินงาน มีบทบาท ดังนี้ 1) ติดต่อประสานงานทาบทามศิลปินจากประเทศต่างๆ มาร่วมงาน 2) ดูแลต้อนรับศิลปินในเรื่องการเดินทางรับส่งและอาหารการกินทุกมื้อ 3) วางแผนจัดการแสดงให้น่าสนใจติดตาม เช่น กำหนดคิวการแสดงประเทศไหนก่อนหรือหลัง เลือกชุดการแสดงและระยะเวลาในการชมให้เหมาะสม ส่วนใหญ่กำหนดไว้ไม่เกิน 2 ชั่วโมง 4) ติดต่อและประสานงานกับเจ้าภาพจัดการแสดงในแต่ละเมืองซึ่งตลอดเวลาของเทศกาลจะหมุนเวียนแสดงไปในหลายเมืองไม่ซ้ำเดิมทำให้ไม่เกิดความจำเจและนักแสดงได้มีโอกาสท่องเที่ยวเห็นประเทศอิสราเอลในมุมกว้างมากขึ้น และที่สำคัญเจ้าภาพเหล่านี้คือสปอนเซอร์รายใหญ่ที่อุดหนุนค่าใช้จ่ายในการต้อนรับดูแลศิลปินต่างชาติทุกประเทศ โดยเมืองที่เป็นเจ้าภาพได้ทำสัญญาตกลงกันไว้ล่วงหน้าประมาณ 3-6 เดือน กับผู้อำนวยการจัดงานว่าจะร่วมเป็นเจ้าภาพในเทศกาล Maataf Festival ซึ่งอัตราค่าใช้จ่ายอยู่ที่ประมาณ 7,000-10,000 ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ต่อการเป็นเจ้าภาพ 1 รอบการแสดง ส่วนรูปแบบการแสดงจะเป็นการแสดงให้ชมฟรีในเวทีกลางแจ้งหรือจัดในโรงละครมีการขายบัตรเข้าชมเจ้าภาพในแต่ละเมืองเป็นผู้ตัดสินใจเอง

สถานที่พักของศิลปินนักแสดงต่างชาติผู้จัดเลือกเช่าสถานที่ของโรงเรียนมัธยม Kefar Secondary School ตั้งอยู่ในเขตชานเมือง Ashqelon ทางภาคใต้ของอิสราเอล เหตุผลที่เลือกใช้โรงเรียนเป็นสถานที่พักของนักแสดงเนื่องจากเป็นช่วงปิดภาคเรียนหอพักของโรงเรียนจึงว่าง ประกอบกับมี

สถานที่กว้างขวาง มีระบบการรักษาความปลอดภัยเคร่งครัด มีห้องพัก ห้องอาหาร สนามกีฬา สระว่ายน้ำ น้ำ สถานที่ฝึกซ้อม ที่พักแยกกันอย่างชัดเจนสำหรับแต่ละประเทศ

รู้เขารู้เรา กับศิลปินชาวต่างชาติที่มาร่วมแสดง

เทศกาล Maataf Festival จัดขึ้นครั้งนี้นับได้เป็นครั้งที่ 27 มีประเทศต่างเข้าร่วมแสดงรวม 8 ประเทศประกอบด้วยคณะนักแสดงจากประเทศไทย บัลแกเรีย ลัตเวีย จอร์เจีย กรีซ จอร์แดน สาธารณรัฐประชาชนจีน และรัสเซีย นอกจากนี้ยังมีนักแสดงจากประเทศเจ้าภาพอิสราเอลในแต่ละเมืองร่วมแสดงด้วย จำนวนนักแสดงต่างชาติทั้งหมดประมาณ 200 คน

ในส่วนของนักแสดงจากประเทศไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ได้รับเชิญจากคณะผู้จัดงานเทศกาล Maataf Festival ประเทศเจ้าภาพโดย Mr. Zion Salomi ผู้อำนวยการจัดงานซึ่งเคยนำคณะนักแสดงจากพื้นบ้านประเทศอิสราเอลร่วมเดินทางไปแสดงในงานเทศกาลศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านนานาชาติที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ (SIFF) มาก่อน การมาร่วมงานครั้งนี้ของนักแสดงจากประเทศไทยจึงถือเป็นการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างกัน การในครั้งนี้มีเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ร่วมเดินทางมาด้วย คือมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ในคณะประกอบด้วยอาจารย์ผู้ควบคุมและนักศึกษารวมจำนวน 9 คน นำเอาศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านภาคใต้คือ มโนราห์ มาเผยแพร่ และมีตัวแทนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม 1 คน คือผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรมมาสังเกตการณ์และร่วมกิจกรรมการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในครั้งนี้ด้วย ในส่วนของนักแสดงจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์เองประกอบด้วย ตัวแทนผู้ทรงคุณวุฒิในสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษาระดับปริญญาโทและศิษย์เก่ารวมจำนวน 11 คน รวมทั้งคณะมีทั้งหมด 21 ชีวิต

การเดินทางและการแสดง (25 มิถุนายน – 8 กรกฎาคม 2555)

กำหนดการเดินทางโดยรวม คณะนักแสดงทุกคนมาพร้อมกันที่ สนามบินสุวรรณภูมิเวลา 19.00 น. ในวันที่ 25 มิถุนายน 2555 ซึ่งเป็นวันเดินทาง ตามกำหนดการสายการบินอิสราเอลเที่ยวบินที่ LY 082 มีกำหนดบินออกจากสนามบินสุวรรณภูมิเวลา 00.10 น. ของวันที่ 26 มิถุนายน แต่สาเหตุที่ต้องมาถึงก่อนเนื่องจากทางอิสราเอลกำหนดให้มีการสัมภาษณ์ตรวจตราอุปกรณ์ต่างที่จะนำมาลงหน้า เป็นหนึ่งในมาตรการรักษาความปลอดภัยของประเทศอิสราเอลผู้เดินทางทุกคนไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ คณะเราเดินทางมาถึงสนามบิน Ben Gurion กรุงเทลอาวีฟ ประเทศอิสราเอลในเวลา 07.20 น. ตามกำหนดการหลังจากที่บินมาได้ 11 ชั่วโมง การเดินทางที่ยาวนานนอกเหนือจากระยะทางที่ยาวไกลแล้วยังมีสาเหตุมาจากการบินอ้อมอ่าวเปอร์เซียและคาบสมุทรอาหรับ เป็นอีกหนึ่งมาตรการด้านความปลอดภัยของสายการบินอิสราเอลที่ไม่เสี่ยงที่จะบินข้ามประเทศอิรักและอิหร่านแต่เลือกที่จะบินอ้อมวกมาข้ามผ่านทะเลแดงและเข้าสู่ประเทศอิสราเอลทางด้านทิศใต้ ทำเอาพวกเราใจหายเพราะเป็นเวลาเช้า

พอดีสามารถมองเห็นพื้นดินเบื้องล่างได้ เพราะสภาพพื้นดินที่เห็นมีแต่หินและทะเลทราย แต่ครั้งบินมา
ได้ระยะหนึ่งจึงค่อยเห็นก้อนเมฆและพื้นดินสีเขียวเบื้องล่างก่อนที่เครื่องบินจะร่อนลงจอดที่สนามบิน
Ben Gurion ซึ่งตั้งชื่อเพื่อเป็นเกียรติแก่นายกรัฐมนตรีคนแรกของประเทศ David Ben-Gurion เจ้าของ
วลีที่นำไปสู่การสร้างชาติสร้างประเทศอิสราเอลจนเป็นปึกแผ่นในเวลาต่อมาที่ว่า...

*"All the experts are experts on what was, there is no expert on what will be.
To become an expert on the future, vision must replace experience."*

แปลความง่าย ๆ ได้ว่า ผู้เชี่ยวชาญทั้งหลายอาจเชี่ยวชาญในด้านต่างๆ ที่ผ่านมาแล้ว ไม่มี
ผู้เชี่ยวชาญในสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้น หากอยากเชี่ยวชาญในปรากฏการณ์แห่งอนาคต วิสัยทัศน์ย่อมสำคัญ
กว่าประสบการณ์ เป็นคำพูดที่แสดงถึงการมองการณ์ไกลไปสู่อนาคตอย่างมีวิสัยทัศน์

เจ้าภาพนำคณะนักแสดงทุกประเทศมาพักอยู่ที่โรงเรียน Kefar Secondary School ซึ่งเป็น
โรงเรียนระดับมัธยมแต่เป็นช่วงปิดภาคเรียน ในเมือง Ashqelon ในอิสราเอลภาคใต้ใกล้กับชายแดนของ
ฉนวนกาซ่า (Gaza Strip) ประมาณ 5 กิโลเมตร ทำเอาหลายคนหวาดหวั่นเมื่อทราบข่าวเพราะก่อนหน้านี้
ไม่กี่เดือนเคยเกิดปัญหากลุ่มหัวรุนแรงฮามัสในฉนวนกาซ่ายิงจรวดมาตกในแคมป์ที่พักของแรงงานไทย
ได้รับบาดเจ็บไปหลายราย ซึ่งสถานที่พักของเราอยู่ในรัศมีทำการของจรวด

วันเดินทางกลับเราออกเดินทางจากสนามบิน Ben Gurion กรุงเทลอาวีฟ ในวันที่ 7 กรกฎาคม
2555 เวลา 22.25 น. โดยสายการบินอิสราเอลเที่ยวบินที่ LY 081 ก่อนหน้านั้นในภาคเช้าคณะของเรา
ได้รับเกียรติจากตัวแทนจากสถานทูตไทยประจำประเทศอิสราเอลนำโดยท่านอัครราชทูตที่ปรึกษา คุณอัฐ
กาญจน์ วงศ์ชนะมาศ และคุณอดุลย์ เป็นไกด์พาไปชมฟาร์มเกษตรสวนดอกไม้ที่แรงงานไทยไปทำงาน
อยู่ พวกเราจึงมีโอกาสดูไปเห็นสภาพความเป็นอยู่และการทำงานของแรงงานไทยซึ่งส่วนใหญ่ไปจาก
ภาคอีสาน สวนดอกไม้ที่ปลูกเพื่อการจำหน่ายทั้งในประเทศและเพื่อการส่งออกโดยแปลงสภาพที่ดิน
แบบทะเลทรายให้เป็นรายได้ แปลงสภาพภูเขาหัวโล้นให้มรกตเขียวชอุ่มด้วยระบบการจัดการน้ำที่ดีและ
การใช้เทคโนโลยีการเกษตร ทำให้ทราบว่าแรงงานไทยที่อิสราเอลได้รับการยอมรับเป็นอย่างมาก
เนื่องจากความเชี่ยวชาญด้านการเกษตรที่มีติดตัวไปจากเมืองไทยและมีอัธยาศัยใจคอถูกใจนายจ้าง
แรงงานเหล่านั้นมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 40,000-60,000 บาท แต่ก็ต้องปรับใจต่อสู่กับความคิด
ถึงบ้านเพราะตามสัญญาว่าจะได้กลับบ้านตามข้อตกลงประมาณ 2 ปีต่อครั้ง

**การแสดงในเทศกาล Maataf Festival เริ่มต้นขึ้นในวันที่ 28 มิถุนายน จนถึง
วันที่ 5 กรกฎาคม 2555 กำหนดการโดยละเอียดมีดังนี้**

วันที่ 27 มิถุนายน 2555 ทักษิณศึกษาเมือง Jerusalem

วันที่ 28 มิถุนายน 2555 แสดงที่เมือง Ramla

เมือง Ramla ตั้งอยู่ห่างจากเมือง Ashqelon ประมาณ 30 กิโลเมตร เมืองนี้มีประชากรประมาณ
100,000 คน ประชากรส่วนใหญ่มีฐานะปานกลางถึงยากจน การเดินทางผ่านตัวเมืองในช่วงเย็น

ก่อนการแสดงทำให้เราเห็นและรับรู้ได้ถึงคำบอกกล่าวเหล่านั้น เวทีการแสดงถูกจัดขึ้นอย่างเรียบง่ายริมสระว่ายน้ำบริเวณสปอร์ตคอมเพล็กซ์ของเมืองซึ่งมีทั้งสระว่ายน้ำขนาดใหญ่ ศูนย์ฟิตเนส สนามเทนนิส ฯลฯ การแสดงเริ่มในเวลา 20.00 น. ขั้นตอนพิธีการต่างๆ ถูกจัดอย่างเรียบง่ายไม่ซับซ้อน มีผู้ชมซึ่งซื้อตั๋วเข้ามาชมการแสดงกะประมาณด้วยสายตาน่าจะมีไม่ต่ำกว่า 1,000 คน การแลกเปลี่ยนของขวัญของทีละทีระหว่างประธานในพิธีกับหัวหน้านักแสดงแต่ละคณะถูกดำเนินการในช่วงต้นจากนั้นจึงเป็นการแสดงที่ต่อเนื่องจนเสร็จสิ้นครบทุกประเทศ ประธานการจัดงานเป็นนายกเทศมนตรีของเมืองได้ขึ้นกล่าวต้อนรับและทักทายนักแสดงต่างชาติผู้มาเยือนโดยพูดเอาใจให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับตัวแทนจากประเทศจอร์แดนเพื่อนบ้านจากกลุ่มประเทศอาหรับ การแสดงของแต่ละประเทศใช้เวลาเพียงประเทศละประมาณ 5-7 นาที วันนี้เรานำเสนอชุดการแสดงมโนราห์พื้นบ้านภาคใต้เป็นการปฐมฤกษ์เสมือนเป็นการไหว้ครูเอาฤกษ์เอาชัย การแสดงของทุกประเทศเสร็จสิ้นในวาระสี่ทุ่มครึ่งหลังจากนั้นจึงเป็นบรรยากาศของการรับประทานอาหารเย็นร่วมกันริมสระว่ายน้ำพร้อมๆ กับการเล่นน้ำ เรากลับมาถึงที่พักประมาณตีหนึ่งของวันต่อมา

วันที่ 29 มิถุนายน 2555 แสดงที่เมือง Nazareth

เราออกเดินทางจากที่พักประมาณบ่ายโมงเนื่องจากเมืองนี้ตั้งอยู่ทางภาคเหนือ เป็นเมืองที่มีความสำคัญในอดีตเนื่องจากเป็นสถานที่ประสูติของพระเยซูคริสต์ มีโบสถ์พระแม่มารีย์ (Marie de Nazareth) ซึ่งตั้งอยู่บริเวณศูนย์กลางของเมืองและร่องรอยการขุดค้นทางประวัติศาสตร์คอยบอกเล่าเรื่องราวความเป็นมาแก่ผู้ไปเยือน การแสดงในวันนี้เราไม่ได้แสดงที่เมืองนั้นแต่กลับลงมาแสดงในหมู่บ้านอาหรับ ที่เรียกเช่นนี้เพราะประชากรในชุมชนแห่งนี้เป็นชาวอิสลามแต่มีสัญชาติอิสราเอล การแสดงถูกจัดขึ้นที่ในโรงยิมส์ของโรงเรียนประจำชุมชนซึ่งถูกเปลี่ยนกำหนดการเดิมคือลานวัฒนธรรมของชุมชนแต่เนื่องจากความปลอดภัยจึงถูกเปลี่ยนมาใช้โรงยิมส์แทน ผู้อำนวยการจัดงานเล่าให้ฟังว่าเนื่องจากปัญหาประชาชนบางกลุ่มของชุมชนต่อต้านไม่ยอมให้มีการจัดการแสดงขึ้นที่นี่ ในบางปีมีการขว้างปาก้อนหินเข้าใส่คณะนักแสดงและผู้ชม การแสดงในวันนั้นจึงเริ่มต้นขึ้นในเวลาประมาณหนึ่งทุ่มและเสร็จสิ้นในเวลาประมาณสามทุ่มซึ่งยังไม่ทันมีดีคำมากนัก ชุดการแสดงในวันนี้เราเลือกกระบำตาลีกีปัส การแสดงของชาวมุสลิมพื้นบ้านภาคใต้ของไทยที่มีกลิ่นอายทั้งเครื่องแต่งกายและทำนองดนตรีแบบอิสลามมาเอาใจผู้ชมชาวมุสลิมแห่งเมือง Nazareth เมื่อแสดงเสร็จคณะนักแสดงทุกชาติต่างกระวีกระวาดเก็บอุปกรณ์สัมภาระการแสดงขึ้นรถเดินทางกลับอย่างเร่งรีบเรามาแวะรับประทานอาหารเย็นกันที่ชายหาดเมือง Netanya ปล่อยทิ้งความหวาดหวั่นระแวงไว้เบื้องหลัง ก่อนเดินทางกลับที่ที่พักเมือง Ashqelon

วันที่ 30 มิถุนายน 2555 ทักษะศึกษาทะเลสาบ Dead Sea

วันที่ 1 กรกฎาคม 2555 แสดงที่เมือง Rishon Lezion

เมือง Rishon Lezion เป็นเมืองบริวารของมหานครเทลอาวีฟห่างจากตัวเมืองเทลอาวีฟประมาณ 25 กิโลเมตร หลังอาหารเช้าวันนี้พวกเราพากัน Surprise จัดงานวันเกิดให้อาจารย์ธีรพันธ์

จันทร์เจริญ ผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นหัวหน้าคณะนักแสดงมโนราห์จากภาคใต้ บรรยายภาคเติมไปด้วยความอบอุ่นครั้งนี้นครองต่อด้วยการขอชมสำหรับการแสดงในตอนบ่ายตามกำหนดการเราได้รับจัดสรรเวลาสำหรับการแสดงเพียง 5-6 นาที สถานที่แสดงเป็นโรงละครขนาดใหญ่สามชั้นจุผู้ชมได้ประมาณ 2,000 คน พวกเราไปถึงสถานที่แสดงเห็นผู้ชมหนาแน่นเต็มโรงละครพาให้ตื่นเต้น ผู้ชมส่วนใหญ่เป็นวัยเดียวกันคือวัยเกษียณอายุราชการใครบางคนพูดแทรกขึ้นมาว่าหากอายุรวมกันคงได้หลายหมื่นปี การแสดงเริ่มขึ้นในราวห้าโมงครึ่งตอนเย็นวันนี้เราเลือกชุดการแสดงที่บูรณาการระหว่างการแสดงของภาคใต้คือมโนราห์กับรำกลองยาวของภาคกลางแต่ลดเวลาเหลือเพียง 5 นาที รูปแบบการแสดงในลักษณะเช่นนี้หาได้ในประเทศไทยมีโชว์เฉพาะต่างประเทศเท่านั้น หลังการแสดงมีทั้งผู้ชมและคณะผู้จัดงานเข้ามาแสดงความชื่นชมชื่นชอบในการแสดงชุดนี้ของไทยทำเอาพวกเราหัวใจพองโต

วันนี้ในภาคเช้าคณะผู้บริหารของมหาวิทยาลัย นำโดย ผ.ศ.ฉลอง สุขทอง รองอธิการบดีฝ่ายศิลปวัฒนธรรมและวิเทศสัมพันธ์ กับคณะผู้บริหารและผู้ทรงคุณวุฒิในสภามหาวิทยาลัยรวม 4 คน พร้อมด้วยผู้ประสานงานอาจารย์ ดร.ไมเคิล สไตส์เนอร์เพื่อนผู้รู้ใจชาวอิสราเอลและเป็นอาจารย์พิเศษของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เดินทางไปพบกับ Prof. Dr. Benny Chor ศาสตราจารย์ด้านคอมพิวเตอร์และเป็นผู้อำนวยการด้านความสัมพันธ์กับต่างประเทศของมหาวิทยาลัยเทลอาวีฟ เพื่อพูดคุยแลกเปลี่ยนด้านการแลกเปลี่ยนและร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์กับมหาวิทยาลัยเทลอาวีฟ การพบกันครั้งนี้เป็นการเจาะเจอกันครั้งแรกเพื่อทำความรู้จักคุ้นเคยกัน จากการพูดคุยทำให้เราทราบว่ามหาวิทยาลัยเทลอาวีฟเป็นมหาวิทยาลัยที่ใหญ่ที่สุดในประเทศอิสราเอล มีจำนวนนักศึกษาในทุกระดับมากกว่า 30,000 คน และมีจุดแข็งทางด้านวิทยาศาสตร์ แพทย์ศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และด้านกฎหมาย มหาวิทยาลัยเทลอาวีฟได้มีการลงนามความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในเอเชียบางประเทศ เช่น ประเทศญี่ปุ่น จีน และได้หวัน แต่ยังไม่มีการลงนามความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยใดๆ ในประเทศไทย การไปเยี่ยมเยือนในครั้งนี้จึงเปรียบเสมือนการหว่านเพาะเมล็ดพันธุ์ความสัมพันธ์เอาไว้หวังว่าวันหนึ่งในอนาคตคงจะเติบโตใหญ่

วันที่ 2 กรกฎาคม 2555 แสดงที่กรุงTel Aviv

เป็นอีกหนึ่งวันที่การแสดงถูกกำหนดขึ้นในโรงละครขนาดใหญ่กลางเมืองใหญ่อย่างมหานครเทลอาวีฟ เราเลือกชุดการแสดงชุดเดิมชุดซึ่งผสมผสานบูรณาการระหว่างมโนราห์ภาคใต้กับรำกลองยาวของภาคกลางเพื่อเอาใจผู้ชมตามที่ผู้จัดงานร้องขอมา แต่เหตุผลที่สำคัญกว่านั้นคือไม่ต้องมาชักซ้อมกันอีก การแสดงเป็นไปอย่างราบรื่นเสียงปรบมือต้อนรับให้กำลังใจอย่างเกรียวกราวจากผู้ชมสูงวัยที่มีจำนวนมากกว่า 1,200 คน เพราะงานในวันนี้ชมรมผู้สูงวัยแห่งมหานครเทลอาวีฟเป็นเจ้าของจัดงาน ผู้ชมส่วนใหญ่จึงเป็นวัยไม่ใกล้ฝั่งที่ยังมีไฟอยู่เพราะเท่าที่สังเกตเห็นคุณภาพชีวิตผู้สูงวัยกับคนพิการในอิสราเอลอาจเป็นกลุ่มคนที่น่าอิจฉาเมื่อเทียบกับผู้พิการหรือผู้สูงวัยในประเทศอื่นที่คนทั่วไปค่อนข้างให้ความสำคัญน้อยกว่า

จากการเดินทางไปเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยในต่างแดนแต่ละครั้งสังเกตเห็นว่า ประเทศจีนจะให้ความสำคัญกับกิจกรรมดังกล่าวซึ่งถือว่าเป็นหน้าเป็นตาของประเทศ จีนยุคใหม่ใส่ใจในทุกรายละเอียดสมกับฉายามหาอำนาจของโลกตัวจริง จากการพูดคุยกับตัวแทนนักแสดงจากจีนทำให้ได้ข้อมูลว่า การนำคณะนักแสดงมาเผยแพร่แต่ละครั้งจะต้องผ่านการกลั่นกรองคัดเลือกมาหลายระดับนักแสดงของจีนในปีนี้เป็นตัวแทนที่มาจากกลุ่มนักแสดงจากซานเหมิงเซี่ยงไฮ้

เช่นเดียวกันในภาคเช้าของวันนี้คณะผู้บริหารของเราได้มีโอกาสเข้าพบกับ Prof. Dr. Marita Barabash รองอธิการบดีและผู้อำนวยการสถาบันวิจัยของวิทยาลัย Achva College of Education และ Prof. Dr. Erez Miller เป็นวิทยาลัยที่เน้นการผลิตนักศึกษาในระดับปริญญาโททางด้านการศึกษาและวัฒนธรรม นักศึกษาจำนวนหนึ่งเป็นชาวเบดูอิน ชนเผ่าเร่ร่อนในทะเลทรายในอดีต ซึ่งมีจำนวนนับแสนคนในประเทศอิสราเอล โดยรัฐบาลอิสราเอลได้จัดสรรที่ดินให้ทำกินเพื่อหยุดการอพยพเร่ร่อน ทำให้พวกเขามีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นหากเปรียบเทียบกับชนเผ่าเบดูอินที่อาศัยอยู่ในประเทศข้างเคียง จุดแข็งของวิทยาลัยแห่งนี้สามารถกล่าวได้ว่าเป็นวิทยาลัยที่เน้นด้านศึกษาศาสตร์เป็นหลัก นอกจากจัดการศึกษาในแขนงวิชาต่างๆ แล้วยังมีการศึกษาพิเศษ เช่น การจัดการศึกษาสำหรับชนเผ่า รวมทั้งการวิจัยวัฒนธรรมของชนเผ่า เป็นต้น จากการเจรจาจึงมีความเป็นไปได้สูงที่จะมีการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและนักวิจัยระหว่างกันในอนาคต

วันที่ 3 กรกฎาคม 2555 แสดงที่เมือง Hod Ha Sharon

เมือง Hod Ha Sharon เป็นอีกหนึ่งเมืองบริวารของมหานครเทลอาวีฟ ตั้งอยู่ห่างออกไปทางทิศเหนือของเมืองหลวงประมาณ 20 กิโลเมตร เวทีการแสดงถูกจัดขึ้นที่บริเวณลานหน้าห้องสมุดประชาชนกลางใจเมือง การแสดงเริ่มต้นขึ้นประมาณสองทุ่มตรงซึ่งยังมีแสงแดดให้เห็นรำไร ผู้ชมมาจับจองที่นั่งหนาแน่นตั้งแต่ต้นเนื่องจากมีกลุ่มนักเรียนตัวน้อยๆ จากโรงเรียนในชุมชนมาร่วมแสดงเปิดงานทั้งที่ในช่วงเวลานี้เป็นช่วงปิดภาคเรียน เป็นที่น่าสังเกตว่าในการจัดงานลักษณะเช่นนี้ในอิสราเอลพิธีการต่างๆ ถูกจัดวางให้ดำเนินไปอย่างเรียบง่าย พิธีกรในวันนี้มาในชุดเสื้อเชิ้ตกางเกงยีนส์ปล่อยชาย เสื้อไม่ได้พิธีพิถันปรุงแต่งเหมือนกับงานระดับนานาชาติในบ้านเรา พิธีกรกล่าวแนะนำความเป็นมาเพียงเล็กน้อยก่อนการแสดงของแต่ละชาติพอให้ได้รู้จัก ประธานในพิธีซึ่งเป็นนายกเทศมนตรีของเมือง Hod Ha Sharon มาไม่ทันเปิดงานก็มาเปิดงานเอาในช่วงท้ายๆ ตอนงานใกล้ปิด ทำให้เราได้วิพากษ์ว่าผักชีโรยหน้าหรือสิ่งปรุงแต่งต่างๆ ที่เราถือเป็นสาระสำคัญจนบางครั้งดูจะมากกว่าเนื้อแท้ของงานน่าจะได้รับการทบทวนบ้าง

การแสดงของไทยในวันนี้เรานำเสนอมโนราห์เต็มชุดใช้เวลาประมาณ 8-9 นาที จังหวะดนตรีและการเคลื่อนไหวที่เนิบช้าสะกดจิตใจคนดูได้มากทีเดียวเนื่องจากชุดก่อนหน้านั้นทุกชุดจากมิตรประเทศส่วนใหญ่จะแสดงถึงความคึกคักรวดเร็วป่วนตื่นเต้นบ้าง เช่น การแสดงที่ผสมกายกรรมจากประเทศจีน ดังคำกล่าวที่ว่าความสงบสยบความเคลื่อนไหว สังเกตได้เมื่อหลังจากจบสิ้นการแสดงมีผู้ชมจำนวนหนึ่งมารอพูดคุยทักทายขอถ่ายรูปกับนักแสดงของเราบริเวณด้านนอกที่พักร่วมกับคำพูดบอก

เล่าว่าเคยไปเมืองไทยมาแล้ว รู้จักภูเก็ต พัทยา เชียงใหม่ ชอบการนวดของไทย ชอบผัดไทยอาหารไทย และคนไทยใจดี และฉายแววตาแห่งความประทับใจที่มาพร้อมกับคำกล่าวเหล่านั้น

วันที่ 4 กรกฎาคม 2555 แสดงที่เมือง Haifa

วันนี้เป็นวันที่คณะนักแสดงต้องเดินทางไกลอีกวันหนึ่งเพราะสถานที่แสดงในวันนี้ห่างจากที่พักไปทางทิศเหนือใกล้กับชายแดนด้านประเทศเลบานอน หากดูตามแผนที่จะเห็นว่าอยู่ทางด้านทิศเหนือของเมืองไฮฟา (Haifa) เมืองท่าและเมืองสำคัญทางภาคเหนือของอิสราเอลประมาณ 25 กิโลเมตร เมื่อรวมระยะทางจากที่พักการเดินทางในวันนี้จะอยู่ประมาณ 200 กิโลเมตร ต้องใช้เวลาเดินทางในราว 2 ชั่วโมงกว่าๆ ในระหว่างทางเราแวะชมวิวทิวทัศน์บนภูเขาของเมืองไฮฟา ใกล้กับมหาวิทยาลัยไฮฟา บริเวณที่เรียกกันว่าสวน Bahai Gardens เป็นสวนซึ่งกลุ่มศาสนาลัทธิหนึ่งชื่อว่าบาไฮเวนคืนซื้อบ้านเรือนมาจากประชาชนมาจัดตกแต่งเป็นสวนไม้ดอกไม้ประดับและสร้างสิ่งปลูกสร้างที่สวยงามลดหลั่นเรียงรายไปตามไหล่เขา จากจุดชมวิวด้านบนของสวนบาไฮสามารถมองเห็นวิวทิวทัศน์และท่าเรือเมืองไฮฟาได้ทั้งหมดและวันนั้นทัศนวิสัยดีมากจนเราสามารถมองไกลเห็นไปถึงยอดเขาและน่านน้ำซึ่งเป็นแนวกันเขตแดนระหว่างอิสราเอลกับเลบานอนรวมทั้งที่ราบสูงโกลัน (Golan Heights) ดินแดนที่อิสราเอลยึดครองมาจากซีเรียในสงคราม 6 วันได้อย่างชัดเจน

สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปในภาคเหนือของอิสราเอลถือได้ว่าค่อนข้างอุดมสมบูรณ์กว่าภาคใต้มาก มีพืชธรรมชาติอย่างต้นสนและพืชไร่จำพวก ต้นโอลิฟ กล้วย ข้าวโพด อะโวคาโด พลัม ฯลฯ สีเขียวขจีปกคลุมเนินเขาตลอดสองข้างทางสร้างความฉ่ำชื่นในหัวใจได้ไม่น้อยผิดกับพื้นที่ทางภาคใต้ อย่างเช่นในวันที่เราเดินทางไปทะเลสาบ Dead Sea พื้นที่สองข้างทางแห้งแล้งเป็นภูเขาสีน้ำตาลไม่มีต้นไม้ไร่ชีวิตชีวาในความรู้สึก ทำให้นึกไปถึง Badlands ในรัฐ South Dakota ของประเทศสหรัฐอเมริกา อย่างไรก็ตาม โอลิฟและน้ำมันโอลิฟหรือที่เราเรียกกันว่าน้ำมันมะกอกถือเป็นสัญลักษณ์ร่วมของประเทศในภูมิภาคที่อยู่รายรอบทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ทั้งในยุโรป เอเชียและแอฟริกา ทั้งในหมู่ชนที่นับถือศาสนาคริสต์ อิสลามหรือศาสนายิว ต่างมีเมนูอาหารที่ทำจากลูกโอลิฟและน้ำมันโอลิฟ โดยเฉพาะลูกโอลิฟดองในเมนูอาหารเช้าหรือทุกมื้อ กล่าวกันว่ามิใช่ประโยชน์มากมายจนสาธยายกันไม่หมด เช่น มีคุณสมบัติช่วยลดความดันโลหิต ช่วยต้านอนุมูลอิสระ ฯลฯ เรื่องราวของพืชมหัศจรรย์อย่างโอลิฟคงต้องนำมากล่าวไว้ตอนหนึ่งแยกต่างหากเช่นเดียวกับระบบการบริหารจัดการชุมชนแบบคิบบุสซ์และโมซาฟของประเทศอิสราเอล

การจัดงานในวันนี้ไม่จำเป็นต้องมีการจัดตกแต่งเวทีการแสดงแต่อย่างใดเนื่องจากชุมชนที่เป็นเจ้าภาพจัดงานเลือกใช้สถานที่ซึ่งเป็นลานหินเตี้ยๆ หน้าโบราณสถานริมชายหาดเป็นเวทีการแสดง ที่นั่งผู้ชมเป็นลานหินลดหลั่นครึ่งวงกลมให้อารมณ์แบบย้อนยุค ผู้จัดงานเล่าว่าอาคารโบราณสถานหินเก่าหลังนี้มีอายุในราวหนึ่งพันปีสร้างขึ้นในสมัยที่อาณาจักรออตโตมัน (ตุรกี) เรื่องอำนาจได้แผ่อิทธิพลเข้ามายึดครองดินแดนแถบนี้ รูปโดมครึ่งวงกลมบนยอดอาคารบ่งบอกได้ถึงความเป็นมาและความเก่าแก่ของสถานที่แห่งนี้ การแสดงในวันนี้พวกเราเลือกชุดการแสดงนาฏกรรมคล้องช้างซึ่งเป็นงานวิจัยในระดับ

ปริญญาเอกของอาจารย์อัคราพร สุขทอง มานำเสนอเล่าเรื่องราวกับจับช้างป่าของชาวภูอะจิงจังหวัด สุรินทร์ เป็นการแสดงอีกแนวความต่างจากชาติอื่นเหมือนเช่นเคย ช้างที่เลี้ยงอย่างอ่อนน้อมเข้า กับเสียงซอกันตรึมที่โหยหวนและเสียงปี่สะในที่ตั้งกังวาลไกล ในความรู้สึกของคนไทยเราสามารถสัมผัส รับรู้ได้แต่กับผู้ชมส่วนใหญ่ในวันนั้นคงต้องรอผลจากการเก็บข้อมูลวิจัยมายืนยันอีกครั้งหนึ่ง

วันที่ 5 กรกฎาคม 2555 แสดงที่เมือง Holon

เมือง Holon เป็นอีกหนึ่งเมืองบริวารของมหานครเทลอาวีฟ วันนี้เป็นวันสุดท้ายของงานใน เทศกาล Maataf Festival ประจำปีนี้ นอกเหนือจากผู้ชมทั่วไปแล้ววันนี้เราได้รับเกียรติจากผู้แทนจาก สถานทูตไทยประจำกรุงเทลอาวีฟนำโดยท่านอัคราพร สุขชาติ เลียงเสียงทอง มาร่วมชมงานพร้อมคณะ จำนวน 9 คน เราจึงเตรียมการซักซ้อมและวางแผนการแสดงกันอย่างคึกคักถึงแม้ว่าจะเป็นวันสุดท้าย ของงานก็ตาม ชุดการแสดงในวันนี้เป็นชุดเมดเลตต์เริ่มต้นด้วยการแสดงสดเดี่ยวจะเข้เครื่องดนตรีที่ได้รับ การอนุเคราะห์ให้ยืมจากทางสถานทูตไทยในกรุงเทลอาวีฟ ตามมาด้วยการแสดงมโนราห์ ระบำตะลิกปีส และรำกลองยาวปิดท้าย เป็นการแสดงอย่างต่อเนื่องสอดรับกันไปในแต่ละชุดจนจบการแสดง วันนี้เราขอ ขยายเวลาการแสดงพิเศษเป็น 10 นาทีจากเดิมเราได้รับการจัดสรรเวลาเพียง 5 นาที ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพื่อเอา ใจผู้ใหญ่จากทางสถานทูตไทยให้ได้เห็นการแสดงที่หลากหลายของไทยซึ่งผู้จัดงานก็เข้าใจ บรรยากาศ ในพิธีปิดเทศกาล Maataf Festival เต็มไปด้วยความประทับใจแต่เรียบง่ายในสไตล์ของอิสราเอล มีการ แลกของทีระลิกและปล่อยลูกโป่งสีฟ้าขาวซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของธงชาติอิสราเอลจำนวนมากลอยขึ้นสู่ ท้องฟ้าเป็นสัญลักษณ์และสัญญาณว่าเทศกาลในปีนี้ได้เสร็จสิ้นลงแล้วอย่างสมบูรณ์

เราเดินทางกลับมาถึงที่พักค่อนข้างมืดเหมือนเคย คณะนักแสดงจากประเทศจอร์เจียและลัตเวีย เดินทางกลับในคืนนั้นทันทีที่กลับถึงที่พัก ส่วนประเทศจีน รัสเซีย และกรีซเดินทางกลับในเช้ามีดในวันถัด มา แต่สำหรับพวกเราไม่มีโปรแกรมอยู่ต่อเพราะได้กำหนดนัดหมายกับทางสถานทูตไทยไว้

วันที่ 6 กรกฎาคม 2555 งานเลี้ยงอำลาโดยสถานทูตไทย

ในภาคเช้าของวันนี้พวกเรามีเวลาให้ได้ช้อปปิ้งเลือกซื้อหาของฝากจากช้อปปิ้งมอลล์ที่อยู่ตรง ข้ามกับที่พักบางคนก็จัดเตรียมเก็บข้าวของ หลังจากรับประทานอาหารเที่ยงเราจึงเดินทางไปชมเมือง Yafo ซึ่งเป็นเมืองโบราณชายทะเลขนานกรุงเทลอาวีฟด้านทิศใต้ ในภาคบ่ายวันนั้นคณะอาจารย์และ นักแสดงอีกจำนวนหนึ่งได้เดินทางไปสอนดนตรีไทยให้กับลูกหลานและเจ้าหน้าที่ของสถานทูต ณ สถานทูตไทยในกรุงเทลอาวีฟ ครั้นช่วงเย็นคณะของพวกเราทั้งหมดได้เดินทางไปร่วมรับประทานอาหารเย็นที่บ้านพักของเอกอัครราชทูตไทยประจำประเทศอิสราเอลคือ ท่าน จักร บุญหลง ซึ่งมีภรรยา และลูกๆ ของท่านพร้อมกับเจ้าหน้าที่อีกหลายฝ่ายในสถานทูตไทยมาให้การต้อนรับและรับประทานอาหารร่วมกันอย่างอบอุ่นในบรรยากาศแบบไทยๆ ทั้งนี้เพราะพวกเราห่างเหินจากอาหารไทยมาหลาย วัน เมนูไข่เจียว หลนกับผักสด แกงเขียวหวานไก่ และคั่วกลิ้งทำเอาพวกเราหายคิดถึงเมืองไทยไปได้ ชั่วขณะ

วันที่ 7 กรกฎาคม 2555 เดินทางกลับประเทศไทย

การท่องเที่ยวและทัศนศึกษา

กรุงเยรูซาเลม

เยรูซาเลม (Jerusalem) เป็นเมืองที่เก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่งของโลกโดยไม่มีผู้ใดทราบว่าจะตั้งขึ้นมาครั้งแรกสมัยใด เมื่อปี ค.ศ. 1949 ได้รับการประกาศให้เป็นเมืองหลวงและเมืองที่ใหญ่ที่สุดของประเทศอิสราเอล เยรูซาเลมเป็นดินแดนที่มีประวัติศาสตร์และมีความสำคัญทางศาสนา 3 ศาสนาหลักของโลก คือ ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม และศาสนายูดาห์ (ยิว) เยรูซาเลมเป็นเมืองที่พระเยซูคริสต์เสด็จขึ้นสู่สวรรค์ที่ภูเขาลิโธฟและว่ากันว่าเสด็จกลับลงมาบนโลกอีกครั้งที่นั่นตามความเชื่อของคริสต์ศาสนิกชน เป็นเมืองที่พระนบีมุฮัมมัดถูกรับขึ้นไปบนสวรรค์ตามความเชื่อของชาวมุสลิม อีกทั้งเป็นเมืองหลวงเก่าแก่ของชนชาติยิว

เยรูซาเลมเป็นเมืองหลวงทางศาสนาของประชากรราวครึ่งหนึ่งของมนุษยชาติ แต่สำหรับชาวยิวแล้วเยรูซาเลมเป็นสัญลักษณ์แห่งความเป็นสิริมงคลมาแต่ครั้งอดีตและยังมีความหวังในอนาคต กรุงเยรูซาเลมเป็นแหล่งกำเนิดความเชื่อและสันติจึงเป็นเมืองที่ศักดิ์สิทธิ์ ทั้งยังเป็นเมืองที่ผ่านความทารุณโหดร้ายแห่งสงครามและการหลั่งเลือด ประตุมืองแห่งนี้มีการสู้รบมากกว่าเมืองอื่นใดในโลก เคยถูกล้อมมากกว่า 50 ครั้ง ถูกยึดถึง 36 ครั้ง และถูกทำลายมากกว่า 10 ครั้ง

จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์กรุงเยรูซาเลม มีความเป็นมาโดยสรุป ดังนี้

- 965-922 ปี ก่อนคริสตกาล กษัตริย์โซโลมอนได้ปรับปรุงเมืองนี้และสร้างพระวิหารขึ้น
- 587 ปี ก่อนคริสตกาล ชาวบาบิโลนได้เข้ายึดกรุงเยรูซาเลม ทำลายพระวิหารและนำชาวยิวไปเป็นทาสในบาบิโลน
- 538 ปี ก่อนคริสตกาล ชาวยิวได้กลับสู่กรุงเยรูซาเลมและสร้างพระวิหารขึ้นใหม่
- 332 ปี ก่อนคริสตกาล พระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราชได้ยึดกรุงเยรูซาเลม
- 168 ปี ก่อนคริสตกาล กษัตริย์อันติโอคัส เอปิปาเนส ได้ทำลายกำแพงกรุงเยรูซาเลม
- 63 ปี ก่อนคริสตกาล อาณาจักรโรมันยึดกรุงเยรูซาเลม
- 37 ปี ก่อนคริสตกาล เฮโรดได้แต่งตั้งให้เป็นกษัตริย์ของชาวยิว พระองค์เป็นนักก่อสร้างและปรับปรุงกรุงเยรูซาเลมให้สวยงาม ได้สร้างกำแพงและวิหารขึ้นมาใหม่ เป็นกรุงเยรูซาเลมที่พระเยซูทรงรู้จัก
- ค.ศ.70 กรุงเยรูซาเลมถูกทำลายโดยจักรพรรดิตีตัส
- ค.ศ.132-135 จักรพรรดิเฮเดรียน แห่งอาณาจักรโรมันได้สร้างกรุงเยรูซาเลมขึ้นใหม่ตามแบบของเมืองโรมัน ตั้งชื่อว่า "เอเลีย กาปีโตเลีย" และสร้างสักการสถานบนซากสักการสถานของชาวยิว พวกยิวถูกห้ามเข้าเมืองเด็ดขาด หากจับได้จะมีโทษมีประหารชีวิต
- ค.ศ.330 จักรพรรดิคอนสแตนตินที่ 1 มหาราชผู้กลับใจได้เปลี่ยนกรุงเยรูซาเลมให้เป็นเมืองคริสต์

- ค.ศ.614 ชาวเปอร์เซียยึดกรุงเยรูซาเลมและทำลายศาสนสถานต่างๆ
- ค.ศ.636 กรุงเยรูซาเลมตกอยู่ภายในอำนาจของชาวอาหรับ ซึ่งได้รักษาอำนาจนี้ต่อมาเป็นเวลา 500 ปี
- ค.ศ.1099 กรุงเยรูซาเลมถูกยึดโดยครูเสดและกลับเป็นที่ตั้งของอาณาจักรละติน
- ค.ศ.1187 กรุงเยรูซาเลมถูกยึดโดยชาวมุสลิมภายใต้การนำของซาลาดิน
- ค.ศ.1517 เมืองตกอยู่ในเงื้อมมือของชาวเติร์ก และอยู่ในการปกครองของพวกเติร์ก 400 ปี
- ค.ศ.1917 กองทัพพันธมิตรได้ยึดกรุงเยรูซาเลมและให้อยู่ใต้การปกครองของทหารอังกฤษ
- ค.ศ.1948 เกิดสงครามระหว่างยิวและชาวอาหรับ กรุงเยรูซาเลมถูกแบ่งดินแดนเป็นเยรูซาเลมตะวันตก ปกครองโดยอิสราเอล และเยรูซาเลมตะวันออก ปกครองโดยจอร์แดน และเป็นเมืองหลวงของประเทศอิสราเอลในส่วนที่เป็นเยรูซาเลมตะวันตก ระหว่างสงคราม 6 วัน ใน ค.ศ. 1967 กรุงเยรูซาเลมตะวันออกจึงตกอยู่ภายใต้การปกครองของอิสราเอล และตามกฎหมายของอิสราเอลซึ่งออกใน ค.ศ. 1980 กรุงเยรูซาเลมจึงเป็นเมืองหลวงของอิสราเอลอย่างเป็นทางการ

สภาพทางภูมิศาสตร์กรุงเยรูซาเลมตั้งอยู่บนที่ราบสูงทางตอนใต้ของเทือกเขาจูเดียเนน มีอาณาเขตติดกับทะเลเดดซี (Dead Sea) ทางด้านตะวันออก ห่างจากชายฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน (Mediterranean Sea) ซึ่งอยู่ด้านทิศตะวันตก 58 กิโลเมตร เยรูซาเลมมีประชากรและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันไป เมืองโบราณแห่งนี้มีทั้งชุมชนที่นับถือศาสนายิว คริสต์ศาสนา และชาวมุสลิม แบบทางสถาปัตยกรรมของอาคารให้บรรยากาศความเป็นตะวันออก โดยเฉพาะในเยรูซาเลมตะวันออกมีกลิ่นอายแบบชาวอาหรับ ลักษณะของสถาปัตยกรรมแบบโมเสก (Mosaic) มีกลิ่นเครื่องเทศที่ฉุนฉุนแรงแรงเตะจมูก มีเสียงระฆังดังจากโบสถ์กังวานไกล ผสมกับเสียงสวดมนต์จากหอกระจายเสียงในสุเหร่ามุสลิม และท่วงทำนองเสียงสวดมนต์ของชาวยิวที่กำลังเพ่งตะวันตกรอหรือกำแพงร้องไห้ (Western Wall) เป็นเสน่ห์และความมีชีวิตชีวาที่น่าหลงใหลของเมืองนี้ นอกกำแพงเมืองเก่าเยรูซาเลมกลับเต็มไปด้วยบรรยากาศความทันสมัยทั้งถนน เส้นทางคมนาคม ตึกสูง ห้างสรรพสินค้า ย่านธุรกิจ โรงเรียน ร้านอาหาร และร้านค้าแฟ

จากการสำรวจประชากรในปี ค.ศ. 1993 เยรูซาเลมมีประชากร 556,000 คน ส่วนใหญ่เป็นชาวยิวอาศัยในเยรูซาเลมใหม่หรือเยรูซาเลมตะวันตก ทางฝั่งเยรูซาเลมตะวันออกหรือเยรูซาเลมเก่าส่วนใหญ่เป็นชาวมุสลิม มีบางส่วนที่นับถือศาสนาคริสต์ ภาษาที่ผู้คนตามท้องถนนใช้มีทั้งภาษาฮีบรู ภาษาอาหรับ และภาษาอังกฤษ จากการไปสัมผัสสักได้ว่าเยรูซาเลมเป็นแหล่งกำเนิดอารยธรรมที่เก่าแก่และหลากหลายที่สุดในโลกแห่งหนึ่งซึ่งเป็นที่น่าอัศจรรย์ใจว่าผู้คนยุคใหม่หลายเชื้อสายของกรุงเยรูซาเลมยังคงดำรงและสืบทอดวัฒนธรรมเหล่านั้นของตนไว้ได้อย่างต่อเนื่อง และเมื่อรัฐชาติเข้ามามีบทบาทในการกำกับเขตแดนปัญหาที่ซับซ้อนจึงเกิดตามมาเป็นชั้นๆ เกินกว่าที่จะแก้ไขได้ในอนาคตอันใกล้

ทะเลสาบเดดซี

ทะเลสาบเดดซี (Dead Sea) มีอีกชื่อหนึ่งว่า ทะเลมรณะหรือทะเลเกลือ เป็นทะเลสาบน้ำเค็มที่มีความเข้มข้นของเกลือสูงมาก มีความเค็มประมาณ 70 เปอร์เซนต์ หรือประมาณ 4 เท่า ของน้ำทะเลโดยทั่วไป สามารถพิสูจน์ได้โดยบรรจุน้ำจากทะเลสาบเดดซีลงในขวดที่มีปริมาณความจุเท่ากับน้ำจากทะเลทั่วไปจะพบว่าน้ำจากทะเลสาบเดดซีมีน้ำหนักมากกว่าอย่างเห็นได้ชัดทั้งนี้เพราะปริมาณของเกลือที่แฝงอยู่ ทะเลสาบเดดซีตั้งอยู่กลางทะเลทรายและถูกแบ่งออกเป็นสองส่วนเพราะตั้งอยู่ในแนวเขตแดนระหว่างประเทศจอร์แดนกับอิสราเอลเพื่อนบ้านซึ่งไม่สู้จะลงรอยกันมากนัก การมาท่องเที่ยวชมความน่าอัศจรรย์ของทะเลสาบเดดซีจึงมีเรื่องที่น่าห่วงอยู่บ้าง คนขายของที่ระลึกริมฝั่งทะเลสาบชี้ให้ดูว่าบนภูเขาของทั้งสองฝ่ายมีทหารหน่วยแม่นปืนคอยเฝ้าระวังตรวจตราอยู่ตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อป้องกันการรุกร้าเขตแดน มาตรการที่นำมาใช้ของทั้งสองฝ่ายคือจัดการกับผู้นุกรุกได้ในทันทีโดยไม่มีการเตือนนักท่องเที่ยวจึงลอยคอลลอยตัวอยู่ตามแนวชายฝั่ง ระดับน้ำในทะเลสาบเดดซีอยู่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเลปานกลาง 417.5 เมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 1,020 ตารางกิโลเมตร โดยมีขนาดความยาว 80 กิโลเมตร และกว้าง 18 กิโลเมตร จุดที่ลึกที่สุดมีความลึกประมาณ 400 เมตร สาเหตุที่ทะเลสาบเดดซีได้ชื่อว่าเป็นทะเลแห่งความตาย เนื่องจากมีความเข้มข้นของเกลือมากจนไม่มีสิ่งมีชีวิตใดๆ อาศัยอยู่ได้ ยกเว้นสิ่งมีชีวิตจำพวกแบคทีเรียและพวกพืชขนาดเล็ก เช่น เห็ด รา เล่ากันว่า บางครั้งที่ปลาน้อยปลาใหญ่จากแม่น้ำจอร์แดนซึ่งไหลลงทะเลสาบเดดซีหลงว่ายเข้ามาบ้าง แต่พวกมันก็ตายทันทีที่เข้ามาถึงทะเลแห่งนี้

จุดขายของทะเลสาบเดดซีอยู่ที่การลงเล่นว่ายน้ำแล้วไม่จม สาเหตุเพราะความเข้มข้นของน้ำซึ่งมีเกลือละลายอยู่มากถึง 25% ทำให้น้ำมีความหนาแน่นมากเป็นพิเศษ คนที่ลงไปเล่นน้ำในทะเลสาบแห่งนี้จะไม่มีความเหนื่อยไม่ว่าจะตัวเราจะอ้วนหรือหนักขนาดไหนสามารถลงไปนอนอ่านหนังสือหรือทำกิจกรรมอื่นใดในน้ำได้ ประการต่อมาความที่อยู่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเลทำให้ทะเลสาบเดดซีเป็นศูนย์รวมของแร่ธาตุต่างๆ จำนวนมากโดยเฉพาะโคลนหรือชั้นดินสามารถนำมาสกัดเพื่อประโยชน์ในด้านความงาม เช่น โคลน และครีมบำรุงผิว จนกลายเป็นสินค้าที่มีชื่อเสียงของอิสราเอล ทุกวันนี้ประเทศอิสราเอลซึ่งประสบผลสำเร็จในการนำเอาผลการวิจัยมาพัฒนาประเทศยังคงส่งเสริมขุดเจาะนำนักวิจัยไปลอยอยู่บนจุดที่ลึกที่สุดในโลก เพื่อปฏิบัติการค้นหาความลับของทะเลสาบมรณะหรือทะเลสาบเดดซีต่อไป

เราออกเดินทางจากที่พักเมือง Ashqelon มุ่งหน้ามาทางทิศใต้เพื่อไปยังทะเลสาบเดดซีจากพื้นดินที่มีสีเขียวปกคลุมอยู่บ้างผ่านทุ่งกว้างที่แห้งแล้งจนเข้าสู่เขตทะเลทราย สองข้างทางมีหมู่บ้านชาวเผ่าเบดูอินเรียงรายประปรายลงหลักปักฐานมั่นคงคล้ายกับจะหยุดเร่ร่อน อูฐ รายรอบตัวเรามีแต่ภูเขาหินภูเขาทรายและจากเมือง Arad เป็นต้นไปถนนค่อยๆ ลดต่ำลงๆ มีป้ายบอกระดับความต่ำกว่าระดับน้ำทะเลอยู่เป็นระยะๆ จาก -100 เมตร เป็น -200 เมตร จนกระทั่งลงมาถึงทะเลสาบเดดซี ระดับความต่ำอยู่ที่ -417.5 เมตร ความร้อน ความเหนียวตัวเหนอะหนะจากความชื้นสูงทำให้หลายคนรีรอที่จะลงเล่นน้ำในทันทีที่เดินไปถึง Ninoy ไกด์ประจำคณะของเราเล่าว่า เมือง Arad เป็นเมืองที่เหมาะสม

อย่างยิ่งสำหรับคนที่เป็โรคภูมิแพ้เนื่องจากที่นี่มีอากาศเบาบางและสะอาด เราจึงไม่แปลกใจว่าชุมชนเมืองกลางทะเลทรายแห่งนี้มีดีกรามบ้านชองรองรับผู้อยู่อาศัยก่อนข้างหนาดา

เอกอัครราชทูตไทยประจำอิสราเอล จักร บุญ-หลง และภริยาพร้อมเจ้าหน้าที่สถานทูตถ่ายรูปร่วมกับคณะผู้บริหารและนักแสดงจากประเทศไทยหลังจากเสร็จสิ้นงานเลี้ยงก่อนวันเดินทางกลับ

ภาพขวา : บรรยากาศการเตรียมพร้อมก่อนขึ้นเวทีในวันสุดท้ายของการแสดงที่เมือง Holon หนึ่งในเมืองบริหารของมหานครเทลอาวีฟ มีท่านอัครราชทูตไทยและคณะมาให้กำลังใจถึงขอบเวที

ภาพซ้าย : จดจารไว้ด้วยภาพกับผู้จัดการของเทศกาล Maataf Festival/ Mr.Zion Slomi

คณะนักแสดงจากทุกประเทศทัศนศึกษานครเยรูซาเล็มในวันหยุดพักผ่อน

ย่านขายของที่ระลึกในเมืองเก่าและวิถีชีวิตพ่อค้าในนครเยรูซาเล็มตะวันออก

การขอพรบริเวณกำแพงตะวันตกหรือกำแพงร้องไห้ (Western Wall) หนาแน่นไปด้วยชาวยิวและนักท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวทัศนศึกษาทะเลสาบ Dead Sea

การแสดงบนเวทีและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมกับเพื่อนนักแสดงและผู้ชมชาวต่างชาติ

ศึกษาดูงานมหาวิทยาลัยและกิจกรรมฟาร์มและตลาดเกษตรพืชผักผลไม้